Hi posen seny a temps

L'Spar Citylift Girona deixa viu el TSV 1880 amb la falta de solidesa del segon període i el tercer

L'equip controla Peddy, acaba anul·lant Tobin i capgira el partit amb un 0-15 d'inici en l'últim quart

En aquestes eliminatòries, guanyar a fora sempre és un bon resultat. Fer-ho de quatre (62-66) quan tres minuts abans hi havia un +10 (52-62) no és satisfactori. Fer-ho de quatre quan en l'últim descans hi havia un -5 (52-47) sí que ho és. Aquest marcador muntanya russa il·lustra bé què va ser el partit de l'Spar Citylift Girona a la pista del Wasserburg. Tot queda pendent de dimecres vinent a Fontajau, però l'equip es manté imbatut a Europa i, si té més continuïtat que ahir, no haurà de tenir problemes per passar a l'eliminatòria de vuit, tot i que cada vegada va sent més evident la falta d'una referència interior, com a mínim per competir amb garanties contra els que la tenen.

EnlluernadorEl TSV va arrencar amb quatre petites (1,78 o menys) i una interior, mentre que l'Uni s'hi posava amb tres grans (Ify, Peters i Silva). Contràriament al que es podia pensar, el que va córrer va ser l'equip gironí, sobretot a partir de l'efectivitat de la pressió a tota la pista o a la primera línia, que li va donar 8 recuperacions. Afegides als 5 rebots d'atac i a només 2 pèrdues van autoritzar 22 tirs de camp, el doble que les locals, en el primer quart. La defensa a Peddy va assecar la nord-americana, tant quan jugava de base com d'escorta. I en els pocs cinc contra cinc, Peters i Ibekwe eren un martell (9-16). Després del preceptiu temps mort, el TSV va fer debutar Tobin i la nord-americana va encadenar 10 punts, que no van fer més mal perquè l'Uni continuava movent bé la pilota en atac (19-25).

Però l'Uni va anar perdent continuïtat en la defensa –va concedir els primers rebots d'atac– i, a més, hi va afegir desencert i precipitacions en atac i algun mal balanç defensiu. Les alemanyes, fidels al seu estil, llançaven sense manies però amb encert (Lucet, 3/3 triples a la mitja part) i el 58% en tirs de camp a la mitja part (10/17 de 2 i 5/9 de 3) no parlava gaire bé de la defensa gironina, que, més enllà dels beneficis de la pressió i d'estar en línia de passada, no sabia ni gastar les faltes (2 i 2 en els dos primers quarts) mentre el TSV apujava l'agressivitat sense gaire càstig.Perdent els papersL'Uni va cedir completament el rebot en el tercer quart. En el primer no n'havia concedit cap d'atac, en el segon van ser 3 i en tercer, 11, un drama. Com les pèrdues (8). Entre totes dues coses, les locals van llançar 11 tirs més. Peddy (2 punts i de tir lliure) i Tobin (5) no anotaven, però encara ho feia menys l'Uni: el partit estava enfangat i les gironines, massa pendents de l'arbitratge, que les va fer entrar en bonus molt ràpidament i va donar 10 tirs lliures al TSV, més que tota l'anotació de l'Spar en aquest quart. Si no es revertia la situació, perdre de pocs punts seria un mal menor.Li apaguen la llumL'equip va afrontar l'últim quart amb responsabilitat al darrere i va solidificar una mica (no gaire, i sobretot gràcies a Ibekwe) el rebot defensiu. Defensant amb més continuïtat, sense desconnexions a partir del segon 15 de possessió i minimitzant la transició local va aconseguir que el TSV entrés en mala dinàmica. A més, l'efecte sorpresa de Tobin ja s'havia diluït (i a Fontajau ja no existirà) en una mena de scouting sobre la marxa que va aconseguir ajustar la defensa sobre la nord-americana, com ja s'havia fet amb Peddy. Al Wasserburg no li importa llançar de lluny i fora de sistema, però això requereix anotar. Ni que sigui de tant en tant. I es van estar exactament set minuts sense fer-ho, fins que Peddy va clavar un triple (l'únic de vuit intents en l'últim quart). Ja era, però, el 55-62, faltaven tres minuts i la victòria era gironina perquè dos triples seguits de Leo Rodríguez (des d'allà mateix) i un altre d'Ibekwe havien fet valer la diferència de qualitat. El 0-15 havia estat contundent (52-62) i mostra una vegada més que un equip tan anotador com l'Uni es vulgaritza si no dóna els mínims al darrere.

Si l'eliminatòria no està gairebé sentenciada és pel triple de Peddy (55-62), per un tir obert de la gegant Fikiel (58-64), per un maleït rebot d'atac de Fontaine després d'una transició (60-64) i per un altre bàsquet de Fontaine que va semblar més fora de temps que a dins.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 19-01-2017 Pàgina 18

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1047415-hi-posen-seny-a-temps.html